

РЕШЕНИЕ

№ 185

гр. Велики Преслав, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ, I СЪСТАВ, ГО, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Дияна Д. Петрова

при участието на секретаря Женья С. Проданова
като разгледа докладваното от Дияна Д. Петрова Гражданско дело № 20213610100427 по описа за 2021 година

Предявени са съединени в условията на първоначално обективно съединяване на положителни установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. с чл. 415, ал. 1 от ГПК вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, чл. 205 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД от „ТБ, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – град С. (****), Б.П. С., ж.к. „М“ 4, сграда 6, представляван по закон от Д.К.К. – изпълнителен директор, заедно с М.С. – член на съвета на директорите, представляван по пълномощие от адв. Н. А. Ш., съд.адрес: гр. С., ул. „Ш.П.“ №10, срещу С. Д. Х. с ЕГН *****, постоянен и настоящ адрес: с. М., обл. Ш., ул. „Т.“ №4, с искане да бъде признато за установено, в отношенията между страните, че ответника дължи на ищеца СУМАТА 421.01 лева (четиристотин двадесет и един лева и една стотинки), представляваща главница, ЗАКОННА ЛИХВА от датата на подаване на заявлението – 13.05.2021 г. до изплащане на вземането, КАКТО И СУМАТА 385.00 лева (триста осемдесет и пет лева), представляващи разноски по заповедното производство.Вземането произТ. от следните обстоятелства: Неизплатени парични задължения по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен +***** и Договор за лизинг към него; Договор за лизинг с предпочетен №+***** и Договор за лизинг с предпочетен №+***** сключени между „Т.Б.“ ЕАД и С. Д. Х.. Неудовлетворените вземания на заявителя са индивидуализирани по размер и основание в издадени от него фактури с №№7290060888/15.06.2019г.; *****/15.07.2019г., за които вземания е издадена заповед за изпълнение №84/18.05.2021г. по чгр.д.№302/2021г. по описа на ВПРС. Претендират се и направените по делото разноски, включително и по заповедното производство.

Ищецът твърди, че с ответника са били сключили допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***** на 14.07.2017 г. за срок от 24 месеца с абонаментен план „Тотал+20.99“ със стандартен месечен абонамент в размер на 20.99 лв., както и договор за лизинг с който лизингодателя/ищец е предоставил за временно възмездно ползване устройство ALKATEL POP 4 GREY с обща лизингова цена 151.57 лв. дължима на 23 вноски в

размер на 6.59 лв. Въз основа на договора ответникът е ползвал предоставените от ищеца мобилни/фиксиран пакетни услуги и предоставеното на лизинг на мобилно устройство, но не е изпълнил задължения си по допълнителното споразумение към договор за мобилни услуги, поради което дължал неустойка в размер на 26.69 лв., която не надвишавала три месечни абонаментни такси и била начислена с фактура №*****/15.07.2019 г. Ответникът не бил заплатил и лизингова вноска в размер на 6.59 лв. за периода 15.05.2019 г. – 14.06.2019 г., която била начислена във фактура №7290060888/15.06.2019 г. Последствие от неизпълнението на договора за лизинг било и заплащане от страна на лизингополучателя на разликата в цената на предоставеното мобилно устройство по договора за лизинг, която била преференциална и цената на същото устройство без абонаментния план с предпочетен номер +*****, начислена с №*****/15.07.2019 г. в размер на 8.14 лв.

В исковата молба ищецът твърди и че с ответника са били в облигационни отношения по силата на допълнително споразумение към договор за мобилни услуги от 16.01.2018 г., по който ищецът е предоставил фиксирани услуги на ответника с предпочетен номер +*****, на същата дата страните сключили и договор за лизинг за този мобилен номер, като ищецът е предоставил на изплащане на ответника мобилно устройство марка MOTOROLA MOTO C PLUS DUAL BLACK с обща лизингова цена 128.57 лв. дължима на 23 вноски, всяка в размер на 5.59 лв.

Въз основа на договорите ответникът е ползвал предоставените от ищеца мобилни/фиксиран пакетни услуги и лизинг на мобилно устройство, но не е заплатил лизинговите вноски по договора за лизинг общо 8 броя вноски и дължал сумата от 44.72 лв., начислена във фактура №7290060888/15.06.2019 г.

Ищецът и ответника били сключили на 02.01.2019 г. и договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****, както и договор за лизинг от същата дата, с който лизингодателя/ищец е предоставил на ответника за временно възмездно ползване мобилно устройство SAMSUNG GALAXY J4 PLUS DUAL BLACK с обща лизингова цена 413.77 лв., дължима на 23 равни месечни вноски всяка в размер на 17.99 лв. Ответникът не изпълнил задълженията си по договора за лизинг в размер на 19 лизингови вноски, поради което дължал на ищец сумата от 334.87 лв., която била начислена във фактура №7290060888/15.06.2019 г.

След като задълженията не били заплатени от ответника, ищеца подал заявление по чл.410 от ГПК. На основание заявлението било образувано ч.гр.д и била издадена заповед за изпълнение №84/18.05.2021г. по чгр.д.№302/2021г. по описа на ВПРС, с която е постановено длъжникът/ответник да заплати на ищеца/заявител сумата 421.01 лева (четиристотин двадесет и един лева и една стотинки), представляваща главница, законна лихва от датата на подаване на заявлението – 13.05.2021 г. до изплащане на вземането, както и сумата 385.00 лева (триста осемдесет и пет лева), представляващи разноски по заповедното производство, като вземането произТ. от следните обстоятелства: неизплатени парични задължения по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен +***** и Договор за лизинг към него; Договор за лизинг с предпочетен №***** и Договор за лизинг с предпочетен №***** сключени между „Т.Б.“ ЕАД и С. Д. Х.. Неудовлетворените вземания на заявителя са индивидуализирани по размер и основание в издадени от него фактури с №№7290060888/15.06.2019г.; *****/15.07.2019г.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал. 5 от ГПК, поради което съда е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземането си в едномесечен

срок на осн.415, ал.1, т.2 от ГПК.

В указаният от съда срок ищецът-заявител по заповедното производство е предявил в условията на първоначално обективно съединяване на положителни установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. с чл. 415, ал. 1 от ГПК вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, чл. 205 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните, че ответника дължи на ищеца вземанията по заповедното производство. Въз основа на исковата молба е образувано и настоящото гражданско дело. Претендират се и направените по делото разноси, включително и по заповедното производство.

Ищецът, чрез процесуалния си представител –пълномощник преди началото на съдебно заседание е представил становище по съществото на спора, както и допълнителни обстоятелства, счита иска за доказан по основание и размер и моли съдът да го уважи изцяло, както и да му присъди направените разноси.

В законния едномесечен срок, предвиден в разпоредбата на чл.131 от ГПК, ответникът не е депозирал отговор на исковата молба.

В съдебно заседание ответникът се представлява от особеният представител, който счита искът за допустим и основателен по размер изводимо от представените с исковата молба писмени доказателства и моли съдът да се произнесе положително по него.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност се установи от фактическа и правна страна следното:

На основание заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ПКГПГПК е образувано чгр.д и била издадена заповед за изпълнение №84/18.05.2021г. по чгр.д.№302/2021г. по описа на ВПРС, с която е постановено длъжникът С. Д. Х. с ЕГН *****, постоянен и настоящ адрес: с. М., обл. Ш., ул.“ Т.“ №4 да заплати на кредитора-ищец „ТБ, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – град С. (****), Б.П. С., ж.к. „М“ 4, сграда 6, представляван по закон от Д.К.К. – изпълнителен директор, заедно с М.С. – член на съвета на директорите, представляван по пълномощие от адв. Н. А. Ш., съд.адрес: гр. С., ул.“Ш.П.“ №10, СУМАТА 421.01 лева (четиристотин двадесет и един лева и една стотинки), представляваща главница, ЗАКОННА ЛИХВА от датата на подаване на заявлението – 13.05.2021 г. до изплащане на вземането, КАКТО И СУМАТА 385.00 лева (триста осемдесет и пет лева), представляващи разноси по заповедното производство.Вземането произТ. от следните обстоятелства: Неизплатени парични задължения по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен +***** и Договор за лизинг към него; Договор за лизинг с предпочетен №+***** и Договор за лизинг с предпочетен №+***** сключени между „Т.Б.“ ЕАД и С. Д. Х.. Неудовлетворените вземания на заявителя са индивидуализирани по размер и основание в издадени от него фактури с №№7290060888/15.06.2019г.; *****/15.07.2019г.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал. 5 от ГПК, поради което съда е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземането си в едномесечен срок на осн.415, ал.1, т.2 от ГПК.

В указаният от съда срок заявителят е депозирал в съда искова молба, с която при условията на първоначално обективно съединяване са предявени положителни установителни искове въз основа на които е образувано настоящото производство.

Установи се по безспорен начин от събраните по делото писмени доказателства, че страните

са били обвързани с допълнително споразумение от 14.07.2017 г. към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***** на за срок от 24 месеца с абонаментен план „Тотал+20.99“ със стандартен месечен абонамент в размер на 20.99 лв., договор за лизинг от 14.07.2017 г. с който лизингодателя/ищец е предоставил за временно възмездно ползване устройство ALKATEL POP 4 GREY с обща лизингова цена 151.57 лв. дължима на 23 вноски в размер на 6.59 лв., допълнително споразумение от 16.01.2018 г. към договор за мобилни услуги, по който ищецът е предоставил фиксирани услуги на ответника с предпочетен номер + *****, договор за лизинг от 16.01.2018 г. за мобилен номер + *****, като ищецът е предоставил на изплащане на ответника мобилно устройство марка MOTOROLA MOTO C PLUS DUAL BLACK с обща лизингова цена 128.57 лв. дължима на 23 вноски, всяка в размер на 5.59 лв., договор за мобилни услуги от 02.01.2019 г. с предпочетен номер +***** , както и договор за лизинг от 02.01.2019 г., с който лизингодателя/ищец е предоставил на ответника за временно възмездно ползване мобилно устройство SAMSUNG GALAXY J4 PLUS DUAL BLACK с обща лизингова цена 413.77 лв., дължима на 23 равни месечни вноски всяка в размер на 17.99 лв.

Въз основа на договора ответникът е ползвал предоставените от ищеца мобилни/фиксирани пакетни услуги и предоставеното на лизинг на мобилно устройство, но не е изпълнил задължения си по допълнителното споразумение към договор за мобилни услуги, поради което дължал неустойка в размер на 26.69 лв., която не надвишавала три месечни абонаментни такси и била начислена с фактура №*****/15.07.2019 г. Ответникът не бил заплатил и лизингова вноска в размер на 6.59 лв. за периода 15.05.2019 г. – 14.06.2019 г., която била начислена във фактура №7290060888/15.06.2019 г. Последствие от неизпълнението на договора за лизинг било и заплащане от страна на лизингополучателя на разликата в цената на предоставеното мобилно устройство по договора за лизинг, която била преференциална и цената на същото устройство без абонаментния план с предпочетен номер +***** , начислена с №*****/15.07.2019 г. в размер на 8.14 лв.

Въз основа на договорите ответникът е ползвал предоставените от ищеца мобилни/фиксирани пакетни услуги и лизинг на мобилни устройства, като стойността на незаплатените неустойка и лизингови вноски за всяко от мобилните устройства е фактурирана от доставчика с фактури с №№ 7290060888/15.06.2019 г. и *****/15.07.2019г. По посочените фактури са постъпили частични плащания, поради което вземането се претендира в по-малък размер от посочения в тях.

Видно от договорите за мобилни услуги, в които са посочени конкретни номера и посредством които потребителят се идентифицира сред абонатите на ищеца. Посочени са предадените активни СИМ карти за предоставените мобилни номера, които осигуряват достъп на потребителя до мрежата и услугите на мобилния оператор, както и е осигурен достъп до мрежата чрез предоставения фиксиран номер. С това ищецът е изпълнил задълженията си по договорите, поради което се явява изправна страна по същите. Насрещните задължения за ответника по договорите за мобилни услуги са да заплаща месечната абонаментна такса, както и мобилните услуги извън пакет, когато такива са използвани. Съгласно т. 23, б. „б“ от Общите условия на „Т.Б.“ ЕАД, понастоящем „Йетел България“ ЕАД, които са приети от потребителя/ответник, месечният абонамент осигурява достъп до услугите, за които е сключен индивидуален договор и включва разходите за поддръжка на мрежата и се предплаща от потребителя ежемесечно, в размери съгласно избора от него абонаментен план. Следователно, месечните абонаментни такси се дължат по силата на самото сключване на договорите за мобилни услуги, след като

ответника е получил достъп до мрежата на оператора. Насрещните задължения за ответника по допълнителното споразумение за мобилни услуги е да заплаща месечните абонаментни такси. В договорите е уговорено, че максималният размер на неустойката не може да надвишава сборът на три абонаментни такси. Процесната неустойка е начислена на основание раздел IV, чл. 4 от допълнителното споразумение поради неизпълнението на С. Д. Х. да заплати изискуемите абонаменти такси в уговорените срокове. По допълнително споразумение 14.07.2017 г. към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***** със срок от 24 месеца и абонаментен план „Тотал+20.99“ със стандартен месечен абонамент таксата е 20.99 лв. месечно. Претендираната неустойка не надвишава три месечни абонаментни такси. По този начин се гарантира, че същата не е прекомерна, като не се надхвърлят вредите от неизпълнението под формата на претърпяна загуба и пропуснати ползи, т.е. не излиза извън присъщите ѝ функции. Трайно застъпено в съдебната практика е и становището, че неустойки в размер на три месечни абонаментни такси не представляват необосновано високо обезщетение и не са неравноправни на основание чл. 143, ал. 1, т. 5 от ЗЗП, тъй като не задължава потребителя да заплати необосновано висока неустойка. Предвидената неустойка, която не може надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, отговаря на изискването за добросъвестност и не води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя.

Ищцовото дружество е изпълнило и задълженията си по договорите за лизинг, като е предало всяко от устройствата на ответника, видно от представените договори, по които ответникът е положил подписа си. Съгласно всеки от договорите за лизинг /чл. 4/, с подписването му лизингополучателят декларира, че получава описаното в същия мобилно устройство във вид, годен за употреба и изрядно функциониращо, заедно с цялата документация, включително гаранционна карта. Договорът за лизинг има характер на приемо- предавателен протокол в тази си част. В договорите за лизинг е уговорена общата лизингова цена на устройството, както и размерът и броят на лизинговите вноски. Всеки от Договорите за лизинг е сключен за срок от 23 месеца и с изТ.нето на уговорения срок падежът на всички лизингови вноски е настъпил и те са изискуеми. Вземането за разлика в цената на предоставените с договорите за лизинг устройства е уговорено в самите договори. Съгласно уговорената клауза, при неизпълнение от страна на потребителя, последният дължи част от направената отстъпка в цената на предаденото устройство. Като мобилен апарат във всеки от договорите е посочено конкретно устройството, което ответникът е получил чрез съответния договор за лизинг, както и стандартната му цена, преференциалната цена, на която потребителят го получава, както и размерът на направената отстъпка. След като потребителят, нито е изпълнил задължението си за плащане на абонаментните такси, нито е върнал мобилните устройства, нито е заплатил в пълен размер лизинговите вноски, то без основание е тази отстъпка от пазарната цена на устройството, поради което е претендираната разлика в цената не е неравноправна клауза по смисъла на чл. 143 ал. 1 т. 5 от ЗЗП и тази сума не представлява неустойка и по отношение на нея е неприложима посочената норма. Сумата, представляваща разликата в цената на всяко от предоставените устройства със и без абонамент и преференциалната обща лизингова цена, е начислена на основание раздел IV, чл. 5 от допълнителните споразумения поради неизпълнението на ответника да заплати изискуемите абонаменти такси в уговорените срокове. Претендираните суми за разликата в цените на устройствата цели да обезщети мобилния оператор за това, че е направил значителна отстъпка от пазарната цена на устройството разчитайки, че потребителя ще заплаща месечните абонаменти за срока, за който допълнителното споразумение за мобилни услуги е било сключено. Като е получил

устройството на преференциална цена, без да изпълнява поетите си задължения и без да го върне на мобилния оператор, ответникът се е обогатил неоснователно за сметка на ищеца.

По безспорен начин са установени и неплатените лизингови вноски за всеки от договорите за лизинг, съответно за всяко от посочените мобилни устройства.

Видно от доказателствата по делото плащане от страна на ответника на дължимите суми няма и към момента. Поради това и съдът намира, че предявените установителни искове за неустойка, както и за дължими лизингови вноски следва да бъдат уважени изцяло в претендираните размери.

По отношение на разноските в заповедното и в настоящото производство: Съгласно Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по т. д. № 4/2013 г. на ОСГТК съдът в исковото производство се произнася с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в исковото и в заповедното производство.

Изходът на спора и релевираното от ищеца искане за присъждане на реализираните от него разноски по настоящото дело и по заповедното производство, подкрепено с доказателства за действително реализирани такива /платена държавна такса, адвокатско възнаграждение и възнаграждение за особен представител/, обосновават положителното произнасяне на съдебния състав по искането за разноски, реализирани в рамките на настоящето производство съобразно уважената част от исковете, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в общ размер на 625.00 лв./ държавна такса – 25.00 лв., адвокатско възнаграждение – 300.00 лв. и възнаграждение за особен представител – 300.00 лв./ и направените в заповедното производство разноски в размер на 385.00 лв.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422, ал. 1, вр. с чл. 415, ал. 1 от ГПК вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, чл. 205 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, в отношенията между страните, че ответника С. Д. Х. с ЕГН *****, постоянен и настоящ адрес: с. М., обл. Ш., ул. "Т." №4 дължи на „Й.Б.“ЕАД/„Т.Б.“ ЕАД/ ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – град С. (****), Б.П. С., ж.к. „М“ 4, сграда 6, представляван по закон от Д.К.К. – изпълнителен директор, заедно с М.С. – член на съвета на директорите, представляван по пълномощие от адв. Н. А. Ш., съд. адрес: гр. С., ул. "Ш.П." №10, сумата **421.01 лева (четирисотин двадесет и един лева и една стотинки)**, представляваща главница, законна лихва от датата на подаване на заявлението – 13.05.2021 г. до изплащане на вземането, като вземането произТ. от следните обстоятелства: Неизплатени парични задължения по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен +***** и Договор за лизинг към него; Договор за лизинг с предпочетен №+***** и Договор за лизинг с предпочетен №+***** сключени между „Т.Б.“ ЕАД и С. Д. Х.. Неудовлетворените вземания на заявителя са индивидуализирани по размер и основание в издадени от него фактури с №№7290060888/15.06.2019г.; *****/15.07.2019г., за които вземания е издадена заповед за изпълнение №84/18.05.2021г. по чгр.д.№302/2021г. по описа на ВПРС.

ОСЪЖДА С. Д. Х. с ЕГН *****, постоянен и настоящ адрес: с. М., обл. Ш., ул. "Т." №4, да заплати на „Й.Б.“ЕАД/„Т.Б.“ ЕАД/ ЕИК *****, със седалище и адрес на управление –

град С. (****), Б.П. С., ж.к. „М“ 4, сграда 6, представляван по закон от Д.К.К. – изпълнителен директор, заедно с М.С. – член на съвета на директорите, представляван по пълномощие от адв. Н. А. Ш., съд.адрес: гр. С., ул.“Ш.П.“ №10, сумата от **385.00 лева (триста осемдесет и пет лева)**, разноси в заповедното производство и за които е издадена заповед за изпълнение №84/18.05.2021г. по чгр.д.№302/2021г. по описа на ВПРС, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК**.

ОСЪЖДА С. Д. Х. с ЕГН *****, постоянен и настоящ адрес: с. М., обл. Ш., ул.“ Т.“ №4, да заплати на „Й.Б.“ЕАД/„Т.Б.“ ЕАД/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – град С. (****), Б.П. С., ж.к. „М“ 4, сграда 6, представляван по закон от Д.К.К. – изпълнителен директор, заедно с М.С. – член на съвета на директорите, представляван по пълномощие от адв. Н. А. Ш., съд.адрес: гр. С., ул.“Ш.П.“ №10, направените разноси по гд. №427/2021г. по описа на ВПРС, съобразно уважената част от исквете в размер на **625.00 лева (шестстотин двадесет и пет лева)**, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Ш.ски окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

След влизане в сила на решението, приложеното ч.гр. дело №302/2021 г. по описа на ВПРС да се върне в състава, ведно с препис от настоящото решение.

Съдия при Районен съд – Велики Преслав: _____